Inskränkt frihet av nya sjöfyllerilagen

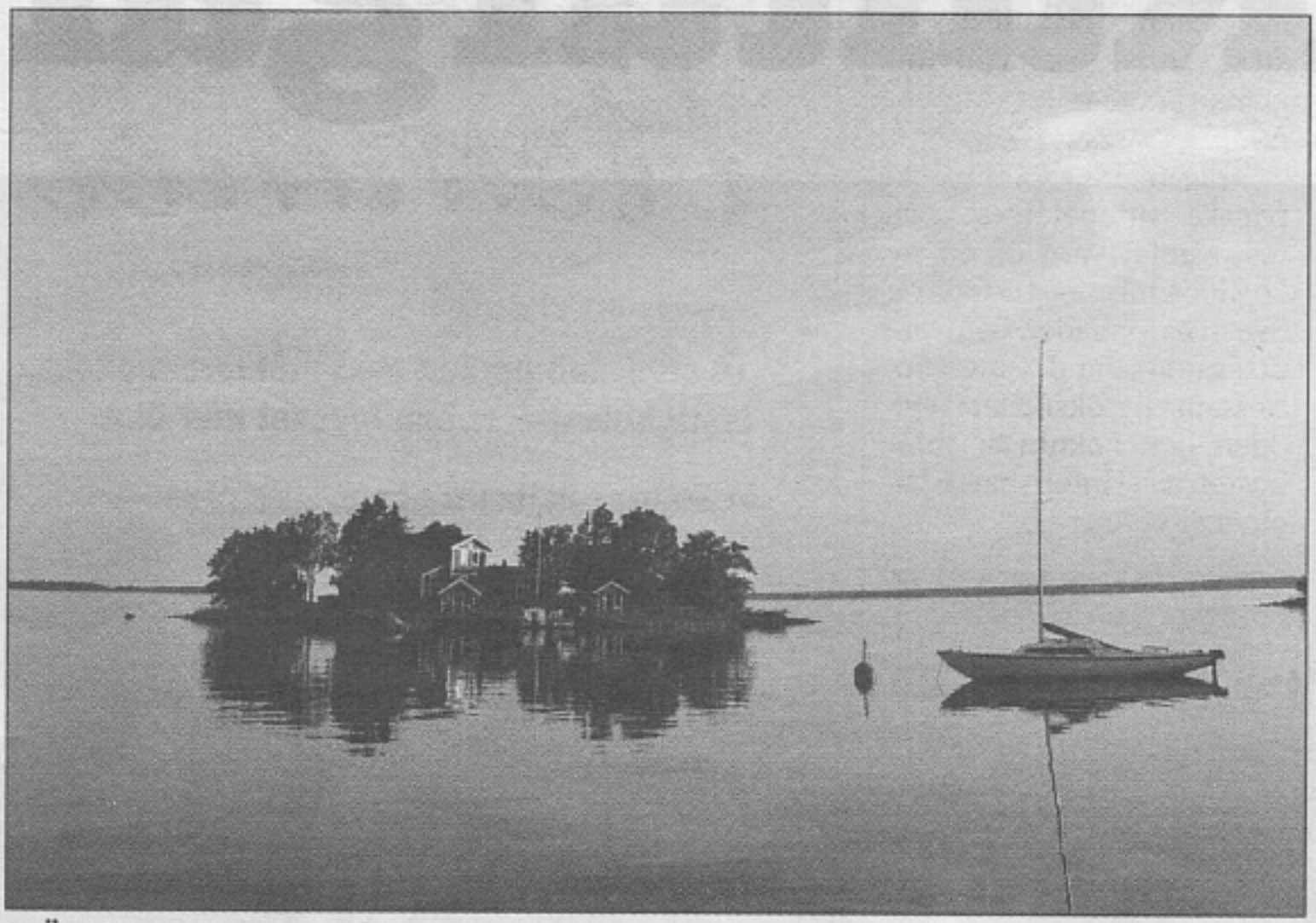

SKÄRPT LAG. Den nya sjöfyllerilagen har gjort det svårare för företagare att överleva ute i skärgården, menar insändarskribenterna.
FOTO: HASSE HOLMBERG/SCANPIX

NU I DAGARNA tas båtar fram och sjösätts vilket är starten på ännu en båtsommar fylld av varma, sköna och lugna dagar. Tyvärr finns det ett onödigt hinder för att skärgårdslivet ska bli sådär alldeles perfekt. Det är den skärpta sjöfyllerilagen, som trädde i kraft inför båtsäsongen 2010, som det är frågan om.

I korta drag innebar den skärpta lagen att promillegränsen sänktes från 1,0 till 0,2 promille samtidigt som fler än en person kunde anses straffskyldig. I samband med lagändringen fick även kustbevakningen rätt att göra slumpmässiga utandningsprov utan misstanke. Att slumpmässiga utandningsprov nu tillåts är bra och borde ha tillåtits tidigare då de kan tjäna ett avskräckande syfte som får en person att tänka efter en extra gång om denne har druckit förmycket.

Att sänka promillegränsen från 1,0 till 0,2 kan dock te sig som bra vid första ögonkastet, det fungerar ju på bil säg. Faktum är dock att trafiksituationerna vid båt- och bilkörning skiljer sig åt drastiskt. Till exempel så kör en vanlig fritidsbåt ofta kring 25 knop i "marschfart" vilket motsvarar 45 km/h, att en bil kör 70-80 km/h är absolut inget ovanligt.

En annan del i trafiksituationerna som skiljer sig åt är avstånd till närmsta fordon. Vid bilkörning har man ett begränsat område att röra sig på och avståndet till mötande fordon är runt en halv meter till en meter på en vanlig landsväg. Vid båtkörning finns det oftast minst tio meter och skulle det finnas mindre är dessa ställen, ofta sund, reglerade på annat vis.

DEN VIKTIGASTE anledningen till att gränsen är alldeles för låg är att den inte gör någon nytta utan bara inskränker på människors rätt att kunna förflytta sig mellan två platser, för till sjöss finns det knappt om ens någon kollektivtrafik eller taxi och det är inte ett alternativ att cykla eller gå. Enligt en undersökning av sjöfylleridomar mellan 1994 till 2010 förekom sjutton olyckor med dödlig utgång eller där allvarlig kroppskada uppstått och där alkohol varit inblandat. Av dessa sjutton var det endast i ett av fallen där påverkan var lägre än 1,0 promille. De andra sexton fallen omfattades således redan av den gamla lagen. I detta enskilda fall som nu regleras av den skärpta lagen kunde inte domstolen säga att det var säkert att det var alkoholen som orsakat olyckan.

Det är dock inte bara begränsningen av fritidstrafiken till sjöss som har påverkats negativt. Företagandet i skärgården är en viktig del i vår bild av en levande skärgård, en bild som förändrats. Skärgårdskrogarna ute i skärgården har tvingats skära ner på personal som en direkt följd av minskat antal kunder. Skärgårdslivet går till stor del ut på att kunna ta sig med en mindre båt mellan olika stugor och hamnar, en frihet som nu inskränkts. I och med avsaknaden av andra sätt än att köra sin egen båt mellan olika öar vågar många stugägare inte åka och äta lunch eller middag på en skärgårdskrog.

Den nya sjöfyllerilagen har inskränkt friheten att röra sig mellan olika platser till sjöss för massvis av människor. Den har också försvårat för företagare att överleva ute i skärgården. Lagen har inte påverkat sjösäkerheten nämnvärt jämfört med vad den sårat företagare, stugägare och andra friluftsmänniskor. Som landsbygdsliberaler som värnar för att det ska vara möjligt att leva och driva företag på landsbygden liksom ute i skärgården kan vi inte acceptera det övergrepp lagen gjort på dessa individer. Därför menar vi att lagen bör skrotas omgående, mot onödigt regelkrångel och för en levande skärgård!

David Rutqvist
distriktsordförande CUF Norrbotten
Hanna Wagenius
förbundsordförande CUF